

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Piotr Sławomir Niedzielak
Sędziowie	SSA Dariusz Czajkowski (spr.) SSO del. Ilona Simonowicz
Protokolant	Magdalena Zabielska

przy udziale prokuratora – Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 r.

sprawy **R. P. s. M.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 26 lipca 2017 r. sygn. akt III K 93/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec skazanego w pkt. I sentencji karę łączną łagodzi do 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 147,60 złotych, w tym 27,60 złotych należnego podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem łącznym z dnia 26 lipca 2017r. (sygn.III K 93/17), po rozpoznaniu wniosku R. P., skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 maja 2009 r. sygn. akt III K 162/08 za czyn popełniony w okresie od 1 do 30 stycznia 2008 r. na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na

okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem z dnia 20 maja 2014 r. sygn. akt III Ko 170/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

2) Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 18 grudnia 2009 r. sygn. akt VII 863/08 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 10 czerwca 2010 r. sygn. akt VIII Ka 325/10 za czyn popełniony w okresie od nieustalonego bliżej dnia do dnia 18 marca 2008 r. na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, orzeczono o kosztach i opłacie, postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2014 r. sygn. akt VII Ko 280/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

3) Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 16 czerwca 2011 r. sygn. akt VII K 472/10 za czyn popełniony w dniu 31 grudnia 2007 r. na mocy art. 158 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 31 grudnia 2007 r. na mocy art. 162 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, pozostawiono powództwo cywilne bez rozpoznania, orzeczono o dowodzie rzeczowym, zwolniono oskarżonego od kosztów procesu, postanowieniem z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt VII Ko 698/13 wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

4) Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 20 grudnia 2013 r. sygn. akt III K 957/13 za czyn popełniony w okresie od września 2010 r. do 16 grudnia 2010 r. na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważna kwocie 100 (stu) złotych, orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, orzeczono o dowodach rzeczowych, orzeczono o kosztach i opłacie,

orzekł:

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589) w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył kary orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 162/08 oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie VII K 863/08 i wymierzył R. P. karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

III. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach VII K 472/10 oraz III K 957/13.

V. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

VI. Zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, zarzucając:

I. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary wobec R. P. w stosunku do stopnia winy skazanego oraz społecznej szkodliwości popełnionych czynów polegającą na wymierzeniu mu kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez skazanego czynów oraz względy i

indywidualno-prewencyjne, a zwłaszcza wymagania co do społecznego oddziaływania sankcji karnej wskazują na konieczność zastosowania wobec skazanego kary na zasadzie pełnej absorpcji, która to kara w należyty sposób spełniałaby cel społecznego oddziaływania oraz zadania represyjno wychowawcze wobec R. P..

Stawiając powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej kary i wymiarzenie skazanemu R. P. kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji,

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy zasługiwała na uwzględnienie co do zasady, jakkolwiek podniesione w niej zarzuty, które miały uzasadnić tezę o rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec skazanego kary łącznej, są po części błędne i nie uwzględniają dorobku doktryny i orzecznictwa w zakresie przesłanek, którymi winien kierować się sąd wymierzając karę łączną w wyroku łącznym. Faktem jest, że w przeciwieństwie do obecnego stanu prawnego nie istniał wówczas przepis, który tak jak teraz wskazuje na kwantyfikatory wyznaczające surowość tej kary (patrz art. 85 a k.k.), ale nie oznacza to, że takowe nie zostały w poprzedniej praktyce orzeczniczej utrwalone. Sąd orzekający w sprawie o wydanie wyroku łącznego nie może natomiast ponownie rozstrzygać kwestii prawomocnie rozstrzygniętych w podlegających łączeniu wyrokach (patrz wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 8 października 2003 r. II KK 173/03, Legalis nr 63342). Całkowicie chybiony jest zatem argument obrońcy o rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec R. P. „w stosunku do stopnia winy skazanego oraz społecznej szkodliwości popełnionych czynów” (pkt I apelacji). Kwestie to zostały bowiem ocenione i rozstrzygnięte w postępowaniach dotyczących czynów jednostkowych i wracanie do nich na etapie orzekania kary łącznej w wyroku łącznym jest ze wszech miar posunięciem chybionym.

Dokonując zatem połączenia kar łącznych wedle zasad obowiązujących poprzednio, a to z uwagi na treść art. 4 § 1 k.k., Sąd a quo winien zastosować do kary łącznej całokształt przepisów odnoszących się do tej instytucji, a obowiązujących poprzednio, oceniając zaś jej sprawiedliwy wymiar – zastosować się do reguł, jakie na tle tych przepisów zostały wypracowane i utrwalone. W tym kontekście nie ulega wątpliwości, że wyznacznikiem surowości kary łącznej winny być w pierwszej kolejności dyrektywa przedmiotowego i podmiotowego związku między zbiegającymi się przestępstwami oraz dyrektywa czasowa (rozpiętość w czasie) pomiędzy poszczególnymi popełnionymi czynami. Dyrektywy te powinny być uzupełnione o kwestie odnoszące się do indywidualnych cech sprawcy, ustalonych na podstawie zebranych danych osobopoznawczych o nim (arg. z art. 571 § 1 k.p.k.).

Przenosząc te dyrektywy do oceny współmierności kary orzeczonej w sprawie niniejszej, nie sposób się zgodzić z Sądem I instancji, że kara wymierzona skazanemu za przestępstwa bardzo sobie bliskie pod względem podmiotowym i przedmiotowym (udzielanie i posiadanie narkotyków) i popełnione w zasadzie w tym samym czasie (od 1 do 30 stycznia 2008 r. – udzielanie, do 18 marca 2018 r. – posiadanie), winna być zbliżona do reguł opartych na zasadzie kumulacji. Sąd Okręgowy niczym szczególnym nie uzasadnił, dlaczego kara łączna winna być zbliżać się do sumy kar jednostkowych, zaś omówiona na str. 5 uzasadnienia wyroku opinia o skazanym zawiera więcej elementów pozytywnych, niż negatywnych o nim. Mając zatem bliskość, a wręcz zbieżność czasową i przedmiotową przestępstw oraz opinię o skazanym, z której wynika, że wyraża on wobec nich krytyczny stosunek, był w zakładzie karnym 22-krotnie nagradzany i tylko 3-krotnie karany dyscyplinarnie, karę odbywa poddając się indywidualnemu programowi oddziaływania, a jedyną okolicznością niekorzystną dla niego jest deklaracja przynależności do podkultury więziennej (bez negatywnych zachowań na tym tle) – nie sposób zrozumieć, z jakich powodów Sąd orzekł wobec skazanego tak surową karę łączną. Z tych względów Sąd Apelacyjny orzeczoną karę łączną znacznie złagodził, wymierzając ją na zasadach zbliżonych do całkowitej absorpcji, w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., a a wynagrodzeniu obrońcy z urzędu za postępowanie przed Sądem II instancji orzekł w oparciu o § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz.1714).

--	--

--	--